

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL. M. v právní věci žalobce **J.V.**, bytem ■■■, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2015, č. j. OD 1374/14-2/67.1/14329/St,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 11. 2. 2015, č. j. OD 1374/14-2/67.1/14329/St, je n i c o t n é .**
- II. Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč, k rukám jeho právního zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále též „správní orgán prvního stupně“), ze dne 6. 11. 2014, č. j. MML052452/14/1447/OD/Hrz. Označeným prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a přestupku dle § 83 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích“). Za toto jednání byla žalobci

uložena pokuta ve výši 4 000 Kč, kterou žalovaný snížil na 3 000 Kč, a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žalobce zejména namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť rozhodnutí o odvolání lze vydat pouze na podkladě odvolání. Žalobce však žádné odvolání nepodal, neboť mu nebylo známo, že ve věci správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí. Žalovaný sice tvrdí, že rozhodoval na podkladě odvolání, které bylo součástí textu odporu proti příkazu, odvolání lze však dle § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), podat teprve po vydání rozhodnutí. Žalobce požadoval, aby soud přistoupil k dokazování ohledně skutečnosti, zda žalovaný rozhodoval na podkladě odvolání. Žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo podáno v podaném odporu proti příkazu. Žalovaný odkázal na § 83 odst. 1 větu třetí správního řádu, dle které bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu vyplynulo, že příkazem ze dne 18. 8. 2014, č. j. MML/052452/14/1447/OD/Hrz, byl žalobce uznán vinným z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a přestupku dle § 83 odst. 1 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Správním orgánem prvního stupně byla žalobci uložena pokuta ve výši 4 000 Kč. Žalobce proti specifikovanému příkazu podal odpor prostřednictvím zmocněnce ■■■ (dle plné moci ze dne 1. 9. 2014). Pod bodem III. odporu bylo uvedeno, že se žalobce odvolává také proti případnému rozhodnutí ve věci, a to i v případě, že rozhodnutí bude vydáno teprve v budoucnu. Po provedeném správním řízení byl žalobce prvostupňovým rozhodnutím ze dne 6. 11. 2014, č. j. MML052452/14/1447/OD/Hrz, uznán vinným z uvedených přestupků a byla mu uložena pokuta ve výši 4 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo doručováno zmocněnci žalobce ■■■ a žalovaný je měl za doručené fikcí. Následně byl žalobce prostřednictvím zmocněnce vyzván k doplnění odvolání. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo žalobcovo odvolání zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. V rozhodnutí bylo uvedeno, že žalovaný projednává odvolání žalobce podané v zákonné lhůtě, prostřednictvím zástupce ■■■, proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 6. 11. 2014. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno ještě před jeho oznámením zmocněnci v podaném odporu a žalovaný má dle § 83 odst. 1 věty třetí správního řádu za to, že bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty. Žalovaný dovodil, že odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě.

Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí žalovaného v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud v soudním řízení správním postupuje v duchu dispoziční zásady dle § 75 odst. 2 s. ř. s. a napadené rozhodnutí tedy přezkoumá pouze v mezích a rozsahu uplatněných žalobních bodů. Z úřední povinnosti pak musí přihlédnout k takovým vadám, jež napadené rozhodnutí činí buď nepřezkoumatelným ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., či nicotným podle § 76 odst. 2 s. ř. s.

Žalobce především namítal, že žalovaný rozhodoval o odvolání, ačkoli odvolání v dané věci podáno nebylo. S tímto závěrem se soud plně ztotožnil. Klíčové je v tomto směru ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Podle § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.

Z právě uvedeného vyplývá, že odvolání jako opravný prostředek proti rozhodnutí vydanému ve správním řízení, lze podat pouze proti existujícímu rozhodnutí poté, co bylo vydáno. Ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu, jehož se dovolával žalovaný, jednoznačně odlišuje vydání rozhodnutí od jeho následného oznámení účastníku řízení, a stanoví, že odvolat se lze teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Domněnku ve smyslu věty třetí § 83 odst. 1 správního řádu, podle níž platí, že odvolání se má za podané první den odvolací lhůty, lze aplikovat pouze na případ, kdy odvolání bylo podáno po vydání prvostupňového rozhodnutí, ale ještě před jeho oznámením odvolateli.

O takový případ se však v posuzované věci nejednalo. Po vydání prvostupňového rozhodnutí ze dne 6. 11. 2014, č. j. MML052452/14/1447/OD/Hrz, žalobce ani jeho zmocněnec neučinili žádný úkon, jehož obsahem by bylo odvolání jako opravný prostředek proti vydanému rozhodnutí.

Jestliže součástí odporu (čl. III) bylo vyjádření záměru podat odvolání proti případně vydanému rozhodnutí ve věci, nelze na takové podání jako na odvolání vůbec pohlížet (srov. shodně Správní řád, komentář, 4. vydání, kol. autorů Jemelka, Pondělíčková, Bohadlo, vyd. C. H. Beck, 2013, str. 417). Pokud takové vyjádření žalobce učiněné v odporu žalovaný posoudil jako platně podané odvolání v první den odvolací lhůty a rozhodoval o něm žalobou napadeným rozhodnutím, pochybil. Žalovaný neměl vůbec žalobou napadené rozhodnutí vydat, nebyl zde totiž právní podklad pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení. Rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodoval o neexistujícím odvolání, je stíženo tak zásadní vadou, že není nezákonným rozhodnutím, jak namítá žalobce, ale rozhodnutím nicotným (srov. Soudní řád správní, Komentář, kol. autorů Potěšil, Brus, Hlouch, Rigel, Šimíček, vyd. Leges, s.r.o., 2014, str. 700; či Soudní řád správní, komentář, 1. vydání, kol. autorů Jemelka, Podhrázky, Vetešník, Zavřelová, Bohadlo, Šuránek, vyd. C. H. Beck, 2013, str. 630). Nicotnost

rozhodnutí je soud dle § 76 odst. 2 s. ř. s. povinen vyslovit i bez návrhu žalobce, a to bez jednání.

Podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. *účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.* Protože k podané žalobě bylo napadené rozhodnutí žalovaného označeno za nicotné, byl žalobce úspěšný a soud mu proto přiznal proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky Sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby ve výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu), a částkou 1 428 Kč odpovídající příslušné 21 % DPH z odměny a příslušné náhrady v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s., celkem tedy 11 228 Kč.

Obiter dictum soud připomíná, že vyslovením nicotnosti rozhodnutí žalovaného soud deklaruje stav, kdy je třeba pohlížet na rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2015, č. j. OD 1374/14-2/67.1/14329/St, tak, že vůbec nebylo vydáno, neexistuje. Tato skutečnost má samozřejmě význam pro posouzení okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 6. 11. 2014, č. j. MML052452/14/1447/OD/Hrz, jakož i pro postup žalovaného při rozhodování o odvolání žalobce ze dne 2. 3. 2015 (samozřejmě za předpokladu, že žalovaný již v mezidobí k rozhodnutí o něm nepřistoupil).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 4. února 2016

Mgr. Karolína Tylová, LL. M.,
samosoudkyně